

da Grundlovsforandringen var under Forhandling. Forsamlingen deelte imidlertid med mig den Frygt for, at man, ved at gennemføre det Føderative i selve Regjeringen, ved at udsønde en saadan særskilt Regjering for de særlige Landsdele, let vilde kunne bevirke Fare for Monarchiets Genhed. Jeg tilstaaer, at i dette Punkt ligger tillige Meget af den Frygt, som har udtalt sig hos Adskillige i Føllesen af, at her vilde man ogsaa være under Indflydelse af Fællesregjeringen med Hensyn til Behandlingen af de enkelte Sager; — det er ganske rigtigt, at den vil paavirke os, det vil være fuldkommen i sin Orden, da denne Regjering jo skal udgjøre en Genhed; men naar vi muligvis vilde komme til at savne en saadan Udvikling af denne Landsdeels særlige Anliggender paa den Maade, som denne Forsamling og Landstinget kunde ønske, saa maa vi vel erindre, at det netop ligger i den hele Organisme, at vi selv have været med at stemme ud af Grundloven det, hvorved Regjeringen for den særskilte Landsdeel skulde dannes. Vi vilde gaae mange Kampe imøde, vi vilde have Meget at udholde i denne Anledning. Men man indrette Valgloven, som man vil, man tage et Ark hvidt Papir og skrive Bestemmelsen op saaledes, som man vil have den, jeg paastaaer dog, at enhver Forsamling, der kom sammen, for at repræsentere hele Monarchiet, vilde komme til at udøve en saadan Indflydelse paa Rigsdagens Stilling. Det ligger i selve Sagens Natur, i selve Ordning af Forholdene (Tscherning: Ja saa frygter jeg ikke.). Jeg maa som flere Andre bemærke, at den ærede Rigsdagsmand for Holst Amt 2den Valgfreds (Tscherning) skulde egentlig kun have Ordet to Gange, men han har havt det flere hundrede Gange; han vil derfor undskylde, om jeg ikke nu tager det Hensyn til hans Uttringer, som jeg ellers gjerne altid tager til, hvad han bemærker. Naar man saaledes ikke har gennemført det Føderative i selve Regjeringen, ikke udsøndt en selvstændig Regjering for de enkelte Landsdele, men forbundet disse Landsdeles Regjeringer ved Fællesregjeringen til en Genhed, vil man vist ogsaa finde det i sin Orden, at man søger gennem Valgene Noget, der kan svare til denne

Genhed, at man søger at bringe et Element ind i Fællesrepræsentationen, der ikke skal sige om sig selv, at de høre til den ene eller den anden Landsdeels Repræsentation, men maa sige, at de ere valgte som Borgere i Monarchiet. Jeg maa, uden at skulle opholde mig meget ved hvad der er bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Kreds (S. A. Hansen) med Hensyn til mine Uttringer om Delegationen, tillade mig at henvise ham til mine Uttringer derom i Folkethingstidenden for 1853—54, Sp. 3490, dengang vi forhandlede om Indskrænkningen af Grundloven; der vil han finde mine Uttringer om og angaaende Delegationen. Den har faaet en forskjellig Charakter ved den Forandring, som er foretaget i den af Regjeringen; der er foretaget en betydelig og væsentlig Forbedring, og det glæder mig, at dette er skeet. Jeg tillod mig allerede dengang at antyde, at man burde indrette Valgene saaledes, at Mindretallet blev sikret. Men uagtet denne betydelige Forbedring anseer jeg det tillige for givet, at de, som udgaae fra de særlige Forsamlinger, de være valgte af flere eller færre af disse, komme til, at bære Præg af denne deres Oprindelse, komme til at føle sig som repræsenterende den enkelte Landsdeel og ikke hele Monarchiet. Jeg glæder mig derfor over, at Regjeringen har foreslaaet de umiddelbare Valg, jeg glæder mig over dem som et stort og væsentligt Fremskridt og som en Plan, hvorved virkelig en jævner Udvikling i høi Grad vil kunne blive sikret. Jeg vilde jo vel for mit Vedkommende langt have foretrukket, at man havde søgt Sikkerheden i Valgbarheden og ikke i Valgretten; jeg har allerede gjort denne Anskuelse gjældende ved Behandlingen af Communalloven, da jeg endog saa stod temmelig ene, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at den ærede Premierminister har bestandig derimod fremhævet, at han maatte sætte Sikkerheden i Valgretten og han har sat sin Anskuelse igjennem. I Communalloven er Sikkerheden søgt ikke i Valgbarheden, men i Valgretten. Naar vi nu tillige erindre, at der virkelig ved Grundloven er givet en Definition, en Bestemmelse af, hvor man kan antage, at Formuen kan give en saadan Sikkerhed, som Saamange ønske — thi